

SFS 2006:484

Utkom från trycket
den 14 juni 2006

Lag om franchisegivares informationsskyldighet;

utfärdad den 24 maj 2006.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs följande.

Lagens innehåll

1 § I denna lag finns bestämmelser om franchisegivares skyldighet att innan ett franchiseavtal ingås ge franchisetagaren viss information.

Definition av franchiseavtal

2 § Med franchiseavtal avses i denna lag ett avtal varigenom en näringsidkare (franchisegivaren) kommer överens med någon annan (franchisetagaren) om att denne mot ersättning till franchisegivaren skall använda franchisegivarens särskilda affärsidé om marknadsföring och försäljning av varor eller tjänster. Som ytterligare förutsättningar för att ett avtal skall anses vara ett franchiseavtal enligt denna lag gäller att franchisetagaren enligt avtalet skall använda franchisegivarens näringskännetecken eller andra immateriella rättigheter samt medverka vid återkommande kontroller av att avtalet följs.

Franchisegivarens informationsskyldighet

3 § I god tid innan ett franchiseavtal ingås skall en franchisegivare skriftligen ge franchisetagaren den information om avtalets innebörd och övriga förhållanden som behövs med hänsyn till omständigheterna. Informationen skall vara klar och begriplig. Den skall minst innehålla

1. en beskrivning av den franchiseverksamhet som franchisetagaren skall bedriva,
2. uppgift om andra franchisetagare som franchisegivaren har träffat avtal med inom samma franchisesystem och omfattningen av deras verksamhet,
3. uppgift om den ersättning som franchisetagaren skall betala till franchisegivaren och övriga ekonomiska villkor för franchiseverksamheten,
4. uppgift om immateriella rättigheter som skall upplåtas till franchisetagaren,
5. uppgift om de varor eller tjänster som franchisetagaren är skyldig att köpa eller hyra,

¹ Prop. 2005/06:98, bet. 2005/06:LU26, rskr. 2005/06:275.

6. uppgift om konkurrensförbud som skall gälla under eller efter den tid som franchiseavtalet gäller,

7. uppgift om avtalstiden, villkoren för förändring, förlängning och uppsägning av franchiseavtalet samt de ekonomiska konsekvenserna av en uppsägning, och

8. uppgift om hur en tvist med anledning av avtalet skall prövas och vad som skall gälla i fråga om kostnadsansvar för en sådan tvist.

Vad som sägs i första stycket gäller också när ett befintligt franchiseavtal, med franchisegivarens tillåtelse, skall överlåtas till en ny franchisetagare.

Underlåtenhet att lämna information

4 § En franchisegivare som har ingått ett franchiseavtal utan att ha uppfyllt sin skyldighet enligt 3 § får åläggas att, i fråga om det avtalet och framtida franchiseavtal, lämna information i enlighet med vad som sägs i den paragrafen. Ett sådant åläggande kan riktas också mot någon som är anställd hos franchisegivaren eller som handlar på dennes vägnar.

5 § Talan om åläggande enligt 4 § väcks vid Marknadsdomstolen.

En sådan talan får väckas av

1. en franchisetagare i ett sådant avtal som avses i 4 §,
2. en sammanslutning av näringsidkare, eller
3. en annan sammanslutning som har ett befogat intresse av att företräda näringsidkare.

Den som har talerätt enligt andra stycket har rätt att delta i rättegången som intervenient enligt 14 kap. rättegångsbalken.

I mål om åläggande enligt 4 § gäller i övrigt de bestämmelser i marknadsföringslagen (1995:450) som reglerar förfarandet och fördelningen av rättegångskostnader i mål om åläggande att lämna information enligt 15 § den lagen. Bestämmelserna i 21, 34–37 och 52 §§ om Konsumentombudsmannen skall dock inte tillämpas.

6 § Ett åläggande enligt 4 § skall förenas med vite, om det inte av särskilda skäl är obehövligt.

Talan om utdömande av vite väcks vid en tingsrätt som är behörig enligt 10 kap. rättegångsbalken. En sådan talan får alltid väckas vid Stockholms tingsrätt.

Talan får väckas av den som har begärt vitesföreläggandet.

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2006.

På regeringens vägnar

GÖRAN PERSSON

THOMAS BODSTRÖM
(Justitiedepartementet)